

stemme i hvilke Tilfælde, der skal vælges statsautoriserede Revisorer.

Et tredje Mindretal (Gunnar Fog-Petersen) har den Opfattelse, at selv om Lovforslaget paa mange Omraader betyder Fremskridt sammenlignet med den bestaaende Lov, mangler det ikke uvæsentligt i at være tilfredsstillende. Aktieselskabsformen er saa vidt udbredt i vort Erhvervsliv og betyder saa meget for en meget stor Del af Befolkningen, at Samfundet gennem Lovgivning maa have et nøje Indseende med, hvorledes de store Værdier, som disse Selskaber raader over, forvaltes. Loven bør sætte et Værn for de Kapitaler, Aktieselskabernes Ledelse har Ansvar for, saa opsparet Kapital med Tryghed kan søge sit Udbytte i de Virksomheder, der drives under denne Driftsform, og Loven bør foreskrive Regler for Selskabers Stiftelse og Ledelse, der stærkt begrænser Muligheden for Spekulation og Rovdrift, og som af Hensyn til den store Del af Befolkningen, hvis Ve og Vel er afhængig af Aktieselskabernes Soliditet, fremmer Selskabernes Grundfæstelse og gør det til en Pligt for dem i gode Tider at samle Styrke til Imødegaelse af ringe Fortjeneste og Tab i Nedgangs- og Krisetider. Mindretallet er ikke blind for, at Aktieselskaber som andre Former for Forretningsdrivelse maa have en betydelig Bevægelsesfrihed, og de Ændringsforslag, Mindretallet stiller enten sammen med et andet Mindretal eller for egen Regning, opstiller ingen Hindringer for den nødvendige Frihed til at handle og disponere. Men Mindretallet finder, at hverken Lovforslagets Bestemmelser eller de Ændringer, der foreslaas af hele Udvalget, gaar vidt nok i Retning af at kræve Sikkerhed og Konsolidering, og Mindretallet stiller derfor yderligere Ændringsforslag.

For de Ændringsforslag, stillede af hele Udvalget eller af et andet Mindretal (Bramsnæs m. fl.), som Mindretallet tiltræder, henvises til den andet Sted i Betænkningen fremsatte Begrundelse for disse Forslag. I øvrigt skal Mindretallet bemærke:

Ændringsforslag Nr. 17 til § 42 tager Sigte paa at forkorte og derved forstærke og klargøre Teksten.

Mindretallet maa mene, at et Krav om, at faste Ejendomme ikke maa opføres i Regnskabet til højere Værdi end Ejendomsskylden, ofte i Praksis vil vise sig højst uheldig, da navnlig Fabrikejendommens Værdi i meget betydelig Grad er knyttet til Virksomheden i Drift, og at Ejendomsskyldværdien, der er fastsat ogsaa under Hensyn til, hvad Ejendommen maatte være værd, om Virksomheden standsede, derfor i mange Tilfælde maa blive saa meget under, hvad en saadan Ejendom kan erhverves eller sælges til, naar Fabrikken er i Gang, at et Selskab kunde blive tvunget til at begynde med store ekstraordinære Afskrivninger, om en saadan Lovbestemmelse blev vedtaget. Derimod finder Mindretallet, at Ejendomsskyldværdien i mange Tilfælde kan være vejledende ved Bedømmelse af et Regnskab, og maa derfor, som foreslaaet i Lovforslaget, finde det rigtigt, at denne Værdi opføres i Regnskabet (Underændringsforslag under Nr. 19).

Ændringsforslag Nr. 29 til § 46 søger at bringe Loven mere i Overensstemmelse med den i det praktiske Liv gældende Tilstand, hvor Aktieselskabernes Direktører er Selskabernes faktiske Ledere.

Ændringsforslag Nr. 32 til § 47 indskrænker Bestemmelsen om, at alle Bestyrelsens Medlemmer skal have fast Bopæl i Danmark o. s. v. til kun at gælde for Selskaber, hvis Navne indeholder en almindelig bekendt dansk Stedbetegnelse eller en dansk Nationalitetsbetegnelse.

Ændringsforslag Nr. 49 til § 60 tilsigter at værne Aktionærerne mod de ofte urimelig store Likvidationshonorarer, som Selskaber i Likvidation maa udrede. Forslaget lægger det i Generalforsamlingens Haand enten at lade Ministeren udnævne Likvidatorerne og da fastsætte deres Honorarer, eller at bestemme, at en eller flere af Likvidatorerne skal kunne oppebære større eller mindre Honorarer end af Ministeren fastsat for de af ham udnævnte Likvidatorer.